

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת שמייני

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

"והסר כעס מליבך"

בעליית "חמישי" של הפרשה, התורה מספרת שאהרן הכהן ובניו הקריבו את השעיר החטאת של ראש חודש, ובמקום לאכול אותו שרפו אותו באש. כששמע על כך משה רבנו, כעס עליהם כעס גדול מאוד, כמו שנאמר: "ויקצוף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר, מדוע לא אכלתם את החטאת וגו'" (ויקרא י, טז-יז), אולם משה רבנו טעה בכך, כפי שבאמת אהרן הסביר לו לאחר מכן שמכיון שבאותו יום מתו שני בניו של אהרן, נדב ואביהוא, ועדיין לא קברו אותם, היה לו דין של אונן שאסור באכילת קודשים, לכן לא אכל את השעיר אלא שרף אותו.

לפי דברי חז"ל במדרש (ילקוט שמעוני במדבר רמז תשפ"ו) הכעס הגדול שמשוה רבנו כעס הוא גרם לו לטעות בהלכה, ובלשון חז"ל: "לפי שבא לכלל כעס בא לכלל טעות". ומכך למדו חז"ל (פסחים סו, ב) כלל גדול: "כל אדם שכועס - אם חכם הוא, חכמתו מסתלקת ממנו". ומכך נלמד אף אנו שכאשר אדם שוכח את מה שהוא לומד, ידע נאמנה שדבר זה ארע לו בגלל שלאחר הלימוד שלמד או השיעור ששמע הזדמן לפניו מקרה לא נעים כלשהו עם בני ביתו, ילדיו או כל אדם אחר בעולם, והוא כעס מאוד, ולכן נשכח ממנו הכל. מאידך, כשרואים אדם שזוכר היטב את תלמודו וכן את מה שהוא שומע מהרב בשיעור, סימן שהוא נזהר מאוד שלא לכעוס. עוד אומרים חז"ל: "כל שכועס - אפילו פוסקין עליו גדולה מן השמים, מורידין אותו". ולמדו זאת חז"ל ממה שמסופר בנביא שכאשר הלך שמואל בשליחותו של ה' ללכת לביתו של ישי בית הלחמי ולמשוח את אחד מבניו למלך על ישראל, מיד כשראה שמואל את בנו הבכור של ישי - אליאב - שהיה יפה תואר וגבה קומה, כמעט שכבר היה בטוח שזהו הבן שמתכוון ה' שימשח למלך, אלא שאז נגלה אליו ה' ואמר לו: "אל תבט אל מראהו ואל גובה קומתו כי מאסתיהו", ומפרש רש"י: "לפי שכעסן הוא", ומשום כך איבד את הגדולה שהיתה ראויה לו.

אך יותר מכל זאת מחמיר הזוהר הק' (פר' תצווה קפב, א-ב) בגנות מידת הכעס ואומר שברגע שאדם כועס מיד נעקרת מתוכו נשמתו הקדושה ובמקומה נכנסת בתוכו הסטרא אחרא, ומורד בקונו, ונחשב כעובד עבודה זרה ממש, ומי שמתחבר עימו או עושה עימו שותפות כלשהי נחשב כמי שהתחבר לעבודה זרה, ולכן אסור להתקרב אליו ולהתחבר עימו, ואפילו רק להסתכל בפניו אסור, כי בזמן שהוא כועס ונעקרת ממנו קדושת נפשו ושורה במקומה הסטרא אחרא מיד הוא נטמא ומטמא את כל מי שמתקרב אליו. וטומאת הכעס קשה מכל הטומאות כיון ששאר הטומאות מטמאות רק את גופו של האדם מבחוץ ואילו טומאת הכעס מטמא את האדם מבחוץ ומבפנים וכולו נטמא מכל צד ופינה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

תשובה בלי לחץ

ההבדל בין הגאולה של מצרים לבין הגאולה העתידה הוא שהציאה ממצרים היתה מתוך חיפזון ובדרך של בריחה, אבל בגאולה העתידה לכל אחד מעם ישראל יהיה זמן לעשות תשובה. הקב"ה יביא את הגאולה בצורה כזאת שלכל יהודי יהיה את הזמן לעשות תשובה, כי תשובה אמיתית לא עושים בלחץ, כל תשובה שעושים מתוך כפיה ובלחץ יכולה להחזיק מעמד שבועיים שלוש, או מקסימום חודש, אבל אחר כך הכל יקרוס. הרבה אנשים חזרו בתשובה מתוך לחץ ולאחר זמן קצר הפסיקו להניח תפילין. לכן צריך לעשות תשובה מתוך שכל ולא מתוך בהלה. בזמן שהיינו במצרים לא היה לנו שכל, היינו שקועים בעבודה זרה ובכל מיני תועבות, ולכן עשינו תשובה מתוך חיפזון, אבל לאחר שזכינו לקבל את התורה ופסקה זוהמתנו, הכל נעשה מתוך שכל ושיקול דעת, כמו שכותב אדמו"ר הזקן "מח שליט על הלב". תמיד תעבוד עם שכל ולא עם רגשות, תמיד תפעיל את השכל לפני הכל, השכל צריך תמיד להיות ישר ואסור לעוות אותו. כשהתשובה נעשית באופן כזה יהיה לה קיום תמיד, אבל כשהיא באה עם דיכאון משיחות מוסר קשות סימן שזה בא מכח הסטרא אחרא. הרבה בעלי תשובה חזרו אחר כך לסורם, או שבניהם לא המשיכו בדרכם, כי התשובה שהם עשו התחילה מתוך עצבות ומתוך לחץ. כשהתשובה באה מהסטרא אחרא היא תמיד שוברת, אבל תשובה שבאה מהקדושה היא אך ורק מרוממת ומשמחת ובשום אופן לא שוברת.

זמני השבת

הדלקת נרות:	צאת שבת:
ירושלים 18:59	ר"ת 19:51 20:42
תל אביב 18:58	ר"ת 19:50 20:40
חיפה 19:00	ר"ת 19:52 20:42
באר שבע 18:58	ר"ת 19:50 20:40

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי נפתלי צבי מרופשיץ - י"א אייר

נסע רבי נפתלי אל ר' אלימלך. ובכל מקום שהיה - נכנס לבית המדרש של החסידים כדי להתבונן בדרכיהם. באחת הערים פגשו אותו חבורת חסידים וכששמעו שהוא מיוחס והוא בנו של ר' מ"מ מלינסק ונכדו של ר' יצחק המבורג ויחוסו מגיע עד לגזע תרשישים אמרו לו: "לשוא כל עמליך חברינו, כי הרבי אמר שמיוחס לא יכול להיות חסיד". והוא לא שם לב לדבריהם והמשיך בדרך, וכשהגיע לר' אלימלך התעלף. כשהתעורר שאלו ר' אלימלך לפרש העניין ור' נפתלי ענה: "מה חטאתי ומה אשמתי רבי, שנולדתי מבטנה של הרבנית מלינסק, אם היו שואלים אותי הייתי בוחר להוולד מבטנה של אשה פשוטה כדי שאוכל להיות חסיד, ולמה יגרע חלקי מדרך קדושה זו?". ר' אלימלך התפלא ור' נפתלי חזר על דברי החסידים שאמרו בשמו. "לא נאמרו הדברים כהווייתן" אמר ר' אלימלך "כי לא כך אמרתי שלמיוחס אי אפשר להיות חסיד, אך אם המיוחס חפץ מאוד בדרך קודש זו, אדרבא זכות אבותיו מסייעת בידו לעלות ולהתעלות"

חסיד אחד היה ברופשיץ שהיה לובש שק על בשרו, ובני העיר קוראים לו בשם "לייבל" שוטה". פעם בא אל רבי נפתלי, וכשהגיע לבית הוציא קצת מן השק כדי שהצדיק יראה את "מעלותיו". כשנכנס לחדר מיד כשראהו ר' נפתלי מלמל לעצמו: "לא איננו שוטה, איננו שוטה". האיש חשב שהצדיק אמר דברים אלו עליו ולכן פנה אל ר' נפתלי ושאל: "הרבי אומר שאינני שוטה ומדוע מכנים אותי כולם שוטה?" השיב לו ר' נפתלי: "התכוונתי על יצ"ר. שלמה המלך כינהו בשם "מלך זקן וכסיל", ואינני רואה אותו כשוטה, שכן יכול הוא להונות אדם שכמותך ולהכניסו לתוך השק"

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

אל תבהל מהיצר

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן קִרְבְּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת חֲטָאתְךָ וְאֶת עֲלֻתְךָ וְכִפֹּר בַּעֲדָךְ וּבַעֲדֵי הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת קִרְבְּן הָעָם וְכִפֹּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' (ויקרא ט, ז).

אבא היקר רבינו יורם אברג'ל מביא בדברי קודשו ובספריו הקדושים, שהרבה פעמים דווקא כשאדם בא להתפלל לה' או בא ללמוד תורה, פתאום יצר הרע מזכיר לו כל מיני חטאים שהוא חטא או תמונות לא טובות שהוא ראה, ופתאום "בסידור" התפילה הוא רואה כל מיני צורות של עבירה, וצריך לדעת שזה בא רק מצד יצר הרע ולא מצד יצר הטוב, כי הנה כשהוא בא לאכול איזה סעודה דשנה וטובה, הוא לא נזכר בכל השטויות שלו, אבל בתפילה פתאום הוא נזכר. וכמו כן דווקא כשהוא בא ללמוד איזו שעה של תורה הוא נזכר כמה הוא "גרוע" בגלל כל מיני מעשים שהוא עושה, והוא שואל את עצמו האם באמת אני ראוי ללמוד תורה? אך באמת הסיבה שהמחשבות הללו באות דווקא באותו זמן כי היצר מנסה להפריע לו בלימודו ובתפילתו. ובוודאי שהאדם צריך לשוב בתשובה על כל חטאיו אלא שעל כל פנים בזמן לימוד התורה והתפילה יהיה שמח וכן במשך כל היום, וכמו שהעלה אבא היקר בספרו בצור ירום בשם התניא הקדוש.

וזה רמז בפסוק זה, "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן קִרְבְּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת חֲטָאתְךָ וְאֶת עֲלֻתְךָ וְכִפֹּר בַּעֲדָךְ וּבַעֲדֵי הָעָם". כי לכאורה יש להבין מפני מה היה צריך משה רבינו ע"ה לומר לאהרון הכהן "קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ועולתך" והתורה הקדושה טורחת לציין שאכן כך עשה אהרון הכהן התקרב והקריב את העגל לחטאת, וכמו שאומר הפסוק הבא "וַיִּקְרַב אֶהֱרֹן אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת יַעֲקֹב הַחֲטָאת אֲשֶׁר לוֹ", והרי לכאורה היה די לומר לאהרון שיקריב את העגל לקרבן חטאת, ולמה צריך לומר לו קרב אל המזבח, שמשמע מכאן שכאילו היה משהו שמונע ממנו לקרב אל המזבח?

וביארנו חז"ל הקדושים במדרש, שכאשר אהרון רצה להקריב את העגל לחטאת, פתאום הוא ראה במזבח דבר מפחיד מאד, הוא ראה שם את העגל של העבודה זרה שהיה במדבר, עגל הזהב, ולכן אהרון נבהל ונרתע ולא רצה להתקרב, מרוב פחד ורעדה. מיד אמר לו משה רבינו קרב אל המזבח וכו' - כי מה שאתה רואה שם זה לא באמת אלא כל זה מראה דמיון שיצר הרע מראה לך כדי להטריד אותך ולהפריע לך בהקרבת הקורבנות. לכן צריך אדם לא להתרגש מהיצר הרע אלא לבטוח בה' בקדושה ובשמחה ואשרי חלקו.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

מחברים לצדיק

בעלי ואני מאוד מחברים לצדיק הן בחייו והן כיום וב"ה רואים ישועות ונפלאות מהצדיק. כל בקשה שאנו מתפללים עליה בציון שלו או בכולל, אנו מקבלים תשובה מדויקת מהצדיק דרך ספריו בצור ירום, בעמוד שבו אנו פותחים ישתבח שמו ב"ה נמצאת התשובה לשאלה שחיפשנו. הצדיק מחזק אותנו ומעודד אותנו בכל רגע ורגע ואנו מדברים אליו כל זמן שאנו זקוקים לישועה בע"ה.

לפני כשמונה שנים בערך, הייתה תקופה ארוכה שלא הרגשתי בטוב וביקרתי רבות בבתי חולים בכל המחלקות, אשפוזים בדיקות... שלא נדע מכך יותר, בע"ה! הגעתי לא פעם לצדיק שיברך אותי וכתבתי לו כל מצבי, תמיד עודד אותי, פעם אחת הרב נתן לי סידור עם הקדשה ש"בזכות התפילה בסידור זה, ה' יתברך ירפא אותך לגמרי" ומאז אני צמודה לסידור זה ושומרת עליו קרוב ומתפללת בו ובאופן כללי התחזקתי יותר בתפילות ובכל התחומים וב"ה הקב"ה סייע בידי שארגיש טוב יותר וממשיך לסייע לי בענייני בריאות שלי ושל בעלי ובעניינים שונים של כל המשפחה ב"ה! שבע"ה נמשיך לעשות והצליח ושיתקבלו כל תפילותינו לטובה, אמן!

בריא ושלם

לפני 33 שנים אבא שלי היה מאושפז בבית חולים בטיפול נמרץ הרופאים אמרו לנו שתוך ארבעה ימים אבי יפטר וצריך לבוא להיפרד ממנו. לא זוכר איך הגעתי למורינו הרב יורם (לא הייתי דתי אז) הגעתי לרב הוא ישב עם גמרא ואני מדבר ומספר לו על אבי והוא לומד כשסיימתי לדבר, הרב הניח את האצבע איפה שסיים ואמר לי עוד ארבעה ימים אבא יצא בריא ושלם וכך היה אחרי ברכה זו אבא האריך ימים עוד 16 שנים, זכות הרב תגן בעדנו.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות מפטיר והפטרה בשבת

שאלה: האם מותר להוציא בשבת ספר תורה נוסף על ספר התורה של פרשת שבוע, כדי לקרות בו פרשת "וביום השבת", כדרך שבמועדים קורין פרשת המועדים?

תשובה: בשבת קודש מוציאין ספר תורה אחד לקריאת פרשת השבוע, ואין מוציאין ספר תורה לקריאת פרשת "וביום השבת", לפי שבפרשת וביום השבת יש ב' פסוקים, ואין מוציאין ספר תורה לפחות מג' פסוקים, ואין קורין אלא מעניינו של יום (ועיין בביאור בטעמים נוספים שהובאו שם).

שאלה: מהי מצות ההפטרה, ולשם מה נתקנה?

תשובה: תקנו חכמים שיהיו מפטירין בנביא, הפטרה שהיא מענין הפרשה.

ומפני מה תקנו חכמים כן? שפעם אחת גזרה מלכות הגויים, שלא יקראו בתורה, ותיקנו חכמים שהיו באותו הדור שיהיו קורין בנביא מענין הפרשה, כדי שהציבור יזכרו בכל שבת את ענין פרשת השבוע.

ומשום כך תיקנו למפטיר לברך שבעה ברכות כנגד שבעה שקורין בתורה, ג' לפני ההפטרה וד' לאחריה. ג' שלפניה ב' מהם על קריאת התורה ואחת שלפני ההפטרה אשר בחר בנביאים טובים וכו'. וארבע ברכות לאחר ההפטרה, הראשונה - צור כל העולמים. השנייה - רחם, השלישית - שמחנו, והרביעית - על התורה ועל העבודה. **שאלה:** אדם שהיה אנוס, ולא יכול היה לבוא לבית הכנסת, האם יכול לקרות את ההפטרה בביתו בברכותיה, או לא?

תשובה: יחיד שהיה אנוס, ולא בא לבית הכנסת, או שבא לבית הכנסת ולא היה בזמן שקראו את ההפטרה, יכול לקרות את ההפטרה בינו לבין עצמו, אולם לא יברך על קריאת ההפטרה לא לפנייה ולא לאחריה, הואיל ולא נתקנה ההפטרה אלא רק בציבור, אחר שקראו בתורה.

גאולה ומשיח

פנינים ונהגות מגדולי החסידות

עץ חיים

שאלו לרבי מאיר שפירא: מה טעם מר בונה ישיבה מפוארת בלובלין, בית מרווח וחדרים יפים ואומר לספק לתלמידי הישיבה כל טוב? והלא אמרו חז"ל (אבות ו' ד') "פת במלח תאכל, וחיי צער תחיה ובתורה אתה עמל" ... החזיר להם רבי מאיר: כתוב (משלי כב' ז') "עבד לווה לאיש מלווה" - אדם הלווה כסף צריך להיות כעבד למלווה כדי לשלם החוב. וכתוב (דברים כד' יב') "ואם איש עני הוא לא תשכב בעבוטו" כלומר המלווה לא צריך לעשות הכל כדי לקבל החוב, לכאורה הרי זו סתירה. אמור אפוא שהלווה צריך לזכור תמיד כי "עבד לווה לאיש מלווה" והמלווה צריך לדאוג למשכבו של הלווה. אף כאן סיים רבי מאיר - "פת במלח תאכל וחיי צער תחיה" צריכים לשנן לעצמם בני הישיבות, ואילו העשירים צריכים לזכור ש"עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר" (משלי ג' יח').

המתנה המושלמת לאם ולבת!

ספר ייחודי לבת ישראל בו
קובצו מיטב שיחותיו
של מו"ד הרב יורם אברג'ל

עכשיו
במחיר
השקה!

חייגו והזמינו עוד היום: 08-6381000

ניתן להשיג גם בציון הקדוש: 08-9790786

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

בכל ערב ראש חודש יורדת לעולם
הארה של יום כיפור, וזה זמן מסוגל
מאוד להתחיל את החודש עם דף חלק

העלון מוקדש:

להצלחת אבנר בן טרנג'ה הדסה הי"ו
להצלחת דורית רבקה בת אביגיל
וכל צאציהם הי"ו
לע"נ אביגיל בת שרה ז"ל
לע"נ מנחם אדי בן מרים אסתר ז"ל
לע"נ אסתר אסתי לוי בת עשרת ז"ל
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לרפואת אריה חי חורי בן
יהודית אסתר הי"ו
לרפואת גבריאל בן מלכה הי"ו

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר רבינו
י"מ אברג'ל

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000